

EGYHÁZMEGYEI HÍREK

Megjelenik
minden hónap
első szombatján

AUGUSZTUS ÜZENETE

„A jót keressétek és ne a rosszat, hogy éljete, és az Úr veletek marad!” (Ám 5,14).

Szent István napi érseki szentmise

Ternyák Csaba érsek az egri bazilikában celebrál ünnepi szentmisét augusztus 20-án 10 órakor, amelyre szeretettel várják a híveket.

Oklevélátadás az Egyetemen

Minden eddiginél többen, 1334-en tettek sikeres záróvizsgát a 2024/25-ös tanév végén az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen.

Az egri bazilikában július 3-án délután a Bölcsészettudományi Kar és a Pedagógiai Kar, július 4-én délelőtt az Informatikai Kar és a Természettudományi Kar, délután pedig a Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar, valamint a Művészeti Kar végzősei vehették át diplomájukat.

Az ünneplőket Dr. Ternyák Csaba egri érsek, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem nagykancellárja köszöntötte, aki kiemelte, hogy Egerben még az Eszterházy térnek is szakrális jellege van, hiszen ez köti össze a hit és az ész templomát, a bazilikát és a Liceumot. Amikor a kettő között harmónia

Dr. Pajtókné Dr. Tari Ilona, az egyetem rektora adta át a diplomákat

Diplomaosztó az Egri Hittudományi Főiskolán

Az egri ciszterci Szent Bernát templomban tartották az Egri Hittudományi Főiskola diplomaosztó ünnepségét 2025. június 28-án. A szentmise kezdetén Dr. Dolhai Lajos rektor köszöntötte a jelenlévőket, a 31 végzős hallgatót, családtagjait, rokonait, barátait.

A rektor szentbeszédében a reményt állította elmékedése középpontjába, rámutatott, minden bizonnyal emlékezetes lesz a végzős hallgatóknak, hogy 2025-ben, a Remény szentévében vehették át diplomájukat. A bennünk élő, hitből fakadó reménységről fontos beszélnünk, erre nagy szükségünk van, mert napjainkból

hiányzik az igazi, megalapozott, hitből fakadó remény. Sok minden gyengíti, teszi próbára hitünket, Krisztuskövető életünket a világban, melyben élünk. Elmondta még, a tanári közösség bízik abban, hogy az itt végzett hallgatók a hittanoktatásban és a mindennapi életben is tovább tudják adni az elmúlt években tanultakat, keresztény reménységünk alapjait. A keresztény remény nem valamiféle optimista bizakodás, hanem olyan valóság, aminek az alapja a három isteni erény: a hit, a remény és a szeretet.

A hallgatók a szentmise végén vehették át diplomájukat.

és együttműködés van, akkor virágzik fel a város, és az ország.

Az eseményt megtisztelte jelenlétével Dr. Hankó Balázs, kultúráért és innovációért felelős miniszter is, aki hangszílyozta, a magyar felsőoktatás egyre jobb eredményeket ér el a nemzetközi versenyben, hiszen 12 magyar intézmény tartozik a világ legjobb egyetemeinek 5%-ába. Ezek egyike az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem, amely a 600 legjobb európai intézmény rangsorában is helyet kapott.

Dr. Pajtókné Dr. Tari Ilona, az egyetem rektora elmondta, hogy az egyetem folyamatosan fejlődik, a nemzetközi rangsorokban is jól szerepel, a közelmúltban Magyar Örökség Díjjal és az Év Egyeteme 2025 címmel is elismerték. Ezután következett az oklevelek átadása.

Július 10-13. között tartották az Egerszalóki Ifjúsági Találkozót és Lelkigyakorlatot. Vízi János főegyházmegyei ifjúsági referens, az Egri Érseki Papnevelő Intézet rektora nyitó előadásában a program mottójáról – „A remény zarándokai” – elmélkedve úgy fogalmazott: **korunk emberének mindennél nagyobb szüksége van a reményre, aminek egyedüli forrása Jézus Krisztus.**

A nyitó szentmise előtt az egészségügyi okokból távol maradó Kerényi Lajos atya videoüzenetét tették közzé, melyben az 1982 óta megrendezett találkozók erejéről, erőteréről beszélt, s a tőle megszokott módon buzdította a fiatalokat Krisztus követésére.

Ternyák Csaba egri érsek szentbeszédében az őszötvetségi olvasmány József-történetén keresztül szólt a remény üzenetéről. A rabszolgának eladott József nem akart bosszút állni testvérein, próbálta értelmezni, mi volt Isten szándéka az ő szenvedéseivel. Felismerte: Isten célja az volt, hogy testvérei és családjai életben maradjanak.

A főpásztor Ferenc pápa tanítását idézve úgy fogalmazott: hitünk szíve közepe a meghalt és feltámadt Jézus, reményünk igazi alapja, az örök élet hite. Ennek reményében kell élnünk, ezzel a lelki-llettel tehetjük magunkévá az első keresztények megrendítő fohászt, mellyel a Szentírás befejeződik: marana tha! – jöjj el, Urunk Jézus – zárta tanítását Ternyák érsek.

Pénteken Koós Ede plébános a település melletti tó vizén ringatózó csónakból mondta

A főpásztor megköszönte a szervezők és Kerényi atya munkáját

el tanítását a fiataloknak. A keresztény lét fontos kérdéseiről és az ezekre adott válaszokról szólva kiemelte: Európa védőszentjének, Szent Benedeknek ünnepén a világ, Európa és hazánk jövőjéről is gondolkodni kell. Délután Michele Gervasoni, az egri bazilika káplánjának tanúságtételét is meghallgathatták a résztvevők.

Ezt követte a bűnbánati liturgia, melyet Holló Gábor a bazilika másik káplánja vezetett, majd a jelenlévőknek lehetősége nyílt a szentgyónásra. Szép számmal éltek is e lehetőséggel.

Koós Ede atya az esti szentmisében Boldog Carlo Acutis

Molnár Ferenc: Az ibolya című darabját tekinthették meg a lelkiigyakorlatozók.

Hadházi Jácinta domonkos nővér szombati előadásában elmondta: hivatástörténetében fontos szerepe van Egerszalóknak. Úgy fogalmazott: Isten álma rólunk megegyezik legmélyebb vágyainkkal, jeleket ad újból és újból, hogy megmutassa, mi az utunk.

Délután Földi-Kovács Andrea televíziós személyiség, előadó tanúságtételét hallgatták meg a jelenlévők.

Az Eucharist együttes koncertje után az esti szentmisét Dr. Racs Csaba teológiai tanár, egerbaktai plébános mutatta

Az idén is nagy érdeklődés kísérte a szalóki találkozót és lelkiigyakorlatot

FOTÓ: BALOGH FERENC

be. Elmondta: 25. papi jubileumát ünnepelheti azon a helyen, ahol Isten gyermeke lett, s először találkozott Jézus Krisztussal, s itt is bér mátkozott. A szentmise fáklás körmenettel zárult. Az esti program tánc házzal folytatódott, majd szentsegímádással ért véget.

A program utolsó előadását Vitális Gábor szalézi tartományfőnök tartotta, s ő mutatta be Egerszalók Kármelhegyi Boldogasszony búcsúi szentmiséjét vasárnap.

Homíliájában a Szűzanyáról, mint minden lelki élet segítőjéről beszélt.

A szentmise végén Vízi János ifjúsági referens megköszönte az önkénteseknek és valamennyi segítőnek a munkát, valamint az egri érseknek a program támogatását. A főpásztor üzenetét tolmácsolva meghirdette a 2026-os szalóki találkozót, melyet július 16. és 19. között tartanak.

Balogh Ferenc
Bérczessy András

Jegyzet

Ha elolvassák ezt a jegyzetet, és kedvük támad Ady Endre versét meghallgatni Latinovits Zoltán előadásában, nem fogják megbánni a ráfordított időt.

A gondolat onnan jött, hogy az elmúlt hetekben sokat töprengtem az imádságnak azon a formáján, amit a misztikusok szemlélődésnek neveznek. A szemlélődés az Úrral való egyesülés lelki síkon.

Loyolai Szent Ignác és Avilai Nagy Szent Teréz a szemlélődés két legnagyobb tanítómestere. Abban a kérdésben azonban, hogy mit tegyünk az Úrral való egyesülés pillanatában, mégis különböző irányt mutatnak. Ignác azt mondja, ha létrejön az Úrral az imádságban való egyesülés, ne hagyjuk abba, és ne akarjunk semmit csinálni. Állítsuk meg az időt, az órát. Akkor jó, ha ott vagy valahol szívvel-lelékkel, és ott van a tested is, a lelked is – mondja Ignác. Ne sűrűssük az időt, ne zárjuk le, ne akarjunk azonnal következtetéseket levonni, megállapításokat tenni, hanem engedjük, hogy ez az állapot addig tartson amíg tart. Éljük minél tovább az Úrral való egyesülés ilyen lelkiállapotát, mert ez igen ritka.

Ugyanezzel kapcsolatban Avilai Teréz mást emel ki: „Egyeseknek ügyelni kell arra, hogy ha ilyen érzésük támad-

na, mondják meg a főnöknőnek, és forduljanak kifelé, amennyire lehetséges.” A főnöknő figyeljen rá, hogy ne töltsenek anynyi órát az imádságban. Vannak olyanok, akik hosszú órákat képesek az Úrral való lelki egyesülésben tölteni. Befelé fordulva. És mindarról, amit gondolnak, azt hiszik, látják is, és ez nagyon veszélyes dolog. Ezekről mondja Teréz, hogy csak rö-

Menekülés az Úrhoz

vid időt legyenek ebben az állapotban, sőt hagyja az apátnőnek, hogy az ilyen lányokat ne engedje hosszan befelé fordulva imádkozni, önmaguktól menekülni.

Mi lehet ennek a két nagy szemlélődőnek imádságában a különbség, amiből ez az eltérés fakad? Az Úrral való egyesülés, mindkettőjük elmondásában, a lélek találkozása Istennel. Miért biztat mégis egyikük minél bensőségesebb és hosszabb együttlétre, és miért óv ugyanettől a másiktól? Megfejténi nem tudom én sem, talán csak a megközelítésben segíthetek és segít Ady Endre is.

Ignác nézete szerint a találkozáshoz két konkrét személy kell, akik mindketten megtartják saját azonosságukat, mert csak ab-

ban az esetben beszélhetünk találkozásról, ha mind a kettő valós a másik számára. Teréz pedig azt mondja, hogy az Isten és ember találkozásának van egy olyan szegmense, amiben az egyik megsemmisül. Ettől a megsemmisülés-vágytól azonban óvja leányait, hiszen nekik is szükségük van tényleges karakterükre, hogy a szerzetesközösségi élet, az imádságon innen is kézzelfogható valóság maradjon.

Amikor tehát a szemlélődő imádságban az Úrhoz menekülünk, a cél nem a beleolvadás és megsemmisülés, hanem jellemünk alakítása, létünk és személyiségünk megszilárdítása. Erről szól a mondat is, amit Ady Endre oly kifejezően és találóan ír le: „Imádkozni is tudtunk néha, / De mindenképp Istené voltunk.” Az emberlét bizonytalanságában vonzó és megerősítő az a tudat, hogy Istené vagyunk. Ady Endre már csak gyermekkori emlékeire utalhat vissza szomorkásan, mi azonban most vagyunk a megmenekülés útján. Az Úrhoz menekülünk, aki az imádságban átkarol, és hosszabb-rövidebb ideig magánál tart bennünket.

Juhász Ferenc

